

Panun rakinaita

Kotoisista teatteriasioista.

Oulun Näyttämön kevätkausi päättyi yllättävän otollisissa merkeissä: "Professori Mamlock" meni toisen kerran täydelle katsomolle, tapaus, jonka veroista ei liene tapahtunut ainakaan näyttämöme seurahuonekautena! Kun nyt Oulunkin Näyttämön parrasvalot syttyvät (29 päivä) samanaikaisesti kuin muutkin syksyn sähköt on vain toivottavaa, että uusi näyttämövuosi alkaisi uusien tähtien, mutta vanhojen valojen alla yhtä otollisin entein.

Allekirjoittaneella ei ole kunnia tuntea näyttämön uutta johtajaa muuta kuin hieman nimeltä, mutta kun hän näyttää saaneen apulaisikseen ja työtovereikseen useita ammattinäyttelijöitä ja joukon vanhoja hyviä amatöörituttaviamme niin voimme toivoa parasta mahdollista. Samalla hartaasti toivomme, että kotoisen primadonnamme monien hyvien jos vaikeidenkin vuosien varrelta, rva Lyly, ja näiden äskeisten kovien vuosien johtaja Torsten Orell voisivat antaa tukensa teatterillemme.

Meillä oululaisilla samoin kuin monilla maaseutulaissillakin on ollut tilaisuus nähdä monien pääkaupunki-

laisten kesäkiertueiden esityksiä tänä kesäkautena. Toiset niistä ovat virkistäneet, toiset menneet ohi melkein jälkiä jättämättä. Uteliaina tarkastelemme sentähden oman näyttämöme syysohjelmistoa. Mika Waltarin "Gabriel, tule takaisin", aloittaa siis kauden. Aihe Waltarin käsittelemänä toisaalta melkein epäilyttää, mutta toisaalta kokemuksesta tiedämme, että Mika voi näytelmäkirjailijana joskus yllättää hyvinkin positiivisesti. H:gin Kansanteatterissa kappale joka tapauksessa meni hyvillä huoneille. Topiaksen Vihtori-juttu lienee rinnastettava vielä keveysiin kesäisiin vierailunäytäntöihin.

Suurimmalla mielenkiinnolla puolestani odotan Vilhelm Mobergin näytelmää "Suojelevat kädet". Tämä maineeseen kohonnut ruotsalainen kirjailija on viimeisten vuosien mielenkiintoisimpia näyttämötuttavuuksia, jolla aina on ollut jotain ajankohtaista ja samalla aina ajankoh- taista sanottavaa yleisölleen. Väinö Syvänteen "Stenka Rasin" tunnettu- ne aiheineen luonnollisesti myös kiin- nostaa. Erään suomalaisen ensi-illan- kin saamme syksyn kuluessa ensi-ähdä,

mikä oma-aloitteisuus tyydytyksellä todettakoon. Oululaisen yleisön kylmä asennoituminen huomioiden ja tuntien on ainoa mahdollisuus tarjota sille hyvää hyvin esitettyä. "Vielä uusi päivä kaikki muuttaa voi..."

Tosiaan, tuntuu siltä kuin tulisi vielä sekin päivä, jolloin meillä on oma teatteritalomme, uusi ja ajanmukainen kaiken lisäksi. Kaupungin- isät myönsivät kuin myönsivätkin teatteritaloyhtiöllemme alkupääomak- si viisi miljoonaa markkaa, jolla sum- malla voidaan ryhtyä ainakin ensi vuonna, toivotaan, sanoista tekoihin. Kaikesta päättäen teatteritaloasiasta viime talvena ja keväänä ylläpidet- ty suukopu milloin parakki-, milloin kaupungintalosuunnitelmiseen ei ole aivan kuuoroille korville kaikunut. Ajanmukainen teatteritalo, paino sanalla ajanmukainen, siinäpä, luulen, onkin oleva melkoinen avain- sana asiaa yleisön kannalta katse- taessa. Varmasti jokaikinen Kaiun valistunut lukija, ainakin oululainen, tutustui lehdessämme olleeseen ta- loudenhoitaja Kalle Hautalan haas- tatteluun aivan erikoisella mielen- kiinnolla.

Oulun Näyttämön merkitys viime vuosinakin on maaseudun kannalta katsoen ollut melko huomattava ja sen siellä saama vastaanotto monesti paljon lämpimämpi kuin kotona. Nyt kuuluu kummia maalaisnuorison oman järjestön, nuorisoseuran piiristä.

PPNL:n alueelle on perustettu nimel- lä Pohjois-Pohjanmaan Maakuntateatteri oma nuorisoseu- rakeskusnäyttämö, joka jo viime kes- kiviikkona sytytti parrasvalonsa Kel- lon nuorisoseurantalolla. Tätä toi- menpidettä on syytä tervehtiä mitä suurimmalla ilolla, sillä nähdäkseen se on hyvä merkki jos mikä. Kiin- nitän erikoisesti huomiota liiton toi- minnanjohtajan haastattelulauseeseen "kehittää huolellisen ohjelmanvalin- nan avulla teatteria harrastavan yleisön makua, jotteivät kaikenlaisten humpuukikiertueiden esitykset kävisi maaseudulla päinsä." Ensimmäiseen matkasuunnitelmaan jo sisältyy 32 ns.aa.

Kaikkikinhan tiedämme kokemuk- eesta, minkälaisia kykyjä aina silloin tällöin voi esiintyä niinkin puhtaasti amatöörilavoilla kuin nuorisoseuro- jen. Suurista juhlasaleista tulleena on meistä itse kukin varmasti joskus joutunut hämmästyään aitoutta ja rehevyyttä, millä joku osa jollain syrjäisellä näyttämöllä on voitu luoda. Kun nyt maakunnassamme par- haat nuorisoseuranäyttelijät on ke- rätty kokeneen nuorisoseura- ja näyt- tämömiehen johdolla samojen kulis- sien suojaan voimme vain toivottaa parhainta menestystä heille ja Agape- tukseksi "Önnellisine Sakareineen Ensimmäinen kellonlyönti ainakin kajahti hyvänteisestisesti!